

Tisztelt Akadémikustársam! Kedves Imre!
Tisztelt Akadémikustársaim, kedves Vendégeink!

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket Molnár Imre Ferenczy Noémi-díjas bőrműves iparművész, a Magyar Művészeti Akadémia levelező tagja életmű-kiállításának megnyitóján!

Pályája csúcsára érkezett, mégis: lelkében és szellemében új ötletekre, inspirációkra nyitott művészt és mesterembert köszönhetünk ma, egy kerek évforduló alkalmával.

„*Én keresem a célokat: / célokat engem majd megtalál*” – vallotta Weöres Sándor, és ezt biztosan elmondhatja magáról Molnár Imre is. Rejtélyes módon – de alighanem nem véletlenül – talált egymásra néhány évtizeddel ezelőtt a művész, és a szinte még érző, lélegző alapanyag, a bőr, amiből csodálatos alkotásait készíti. Inspirálta őt, már gyerekkorától kezdődően az a szépségben gazdag természeti környezet – nevezetesen a Margit-sziget – ahol élményekben gazdag időket tölthetett, és melynek miliője, szinte zárványként, megőrzött valamit a háború előtti polgári világból is. Akadémikus- és művész-társam bizonyára egyetért velem, amikor azt mondom: az ősök, a nagyszülők kézműves és iparos nemzedékei Molnár Imrének odaátról nyújtottak inspirációt, odaátról vezették kezét.

Aki ismeri őt tudja, milyen alázattal nyúl anyagához, a bőrhöz, mely egykor egy teremtmény burka, takarója, védelmezője volt. Ez a rendkívül rokonszenves és szerény attitűd jól látható minden munkája esetében. Másik kiváló akadémikustársam és barátom, Szemadám György – Molnár Imre akadémiai székfoglalóján elmondott laudációjában – beavatottnak nevezte őt: beavatottnak, aki becsületesen megtanulta a mesterség minden csínját-bínját, fogását, motívumait, sőt, bravúrosan bánik velük – ugyanakkor nem elégszik meg a szolgai ismétléssel, hanem újat teremt. Művei annyira egyedi, hogy rajtuk keze nyomát azonnal felismerjük.

Bárhonnan közelítünk életművéhez, Molnár Imre egyik legszembeötlőbb sajátossága a gazdagság, sokféleség, változatosság lesz. Művészete alapvetően organikus, természetközeli – s ez abban is kifejeződik, hogy a bőrön kívül is csak természetes anyagokat használ. Jellemző még munkáinak műfaji diverzitása: használati tárgyaktól a képzőművészeti darabokig, éremtokoktól a könyvkötésig terjed a művek sora. A különleges kötések, melyekbe többek közt Kodolányi Gyula, Szemadám György, Hoppál Mihály műveit „öltözteti”, valódi társszerzővé avatják Molnár Imre mestert. Mesterségbeli tudás, precizitás, valamint a magyar népi kultúra, mint az inspiráció forrása: e manapság ritkán tapasztalható értékek emelik Molnár Imre művészetét az igazán maradandó életművek közé.

Fontos azt is elmondanom most Önöknek, hogy az ő személyében olyan akadémikust köszönhetünk, aki évtizedek óta, akadémikussá válását megelőzően is jelen volt már a Magyar Művészeti Akadémia, mint társadalmi szervezet életében; régóta részt vesz a közös munkában, a közös gondolkodásban. Széles látókörűen tájékozott művész, kinek érdeklődése kiterjed – választott hivatásán túl – a magyarság őstörténetére, néprajzára, a

képzőművészet és iparművészet egyéb ágazataira is. A hagyományok tisztelete és az új utak merész, formabontó gesztusai egyaránt jellemzik alkotásait.

Munkái számtalan díjat nyertek, és megtalálhatók világszerte különböző gyűjteményekben, a különlegesebbeket kiemelve: a Vatikánban, Pannonhalmán és a magyar Országház épületében. Ezek, mint befogadó intézmények, rangjukkal jól érzékeltetik a méltatott életmű jelentőségét, kiterjedését és körvonalait.

Mindezek miatt, teljes szívünkből vagyunk büszkék arra, hogy akadémikusaink között tudhatjuk őt! Szeretettel, nagyrabecsüléssel és örömmel köszöntöm tehát a mai napon életmű-kiállítását itt, a Pesti Vigadóban, a Magyar Művészeti Akadémia székházában.

A Jóisten éltesse Molnár Imrét: tartsa meg őt erőben, jó egészségben sokáig, mindannyiunk örömére!

*Vashegyi György,
a Magyar Művészeti Akadémia elnöke*

[Elhangzott 2022. szeptember 6-án a Pesti Vigadóban, a Molnár Imre 80! Életmű c. jubileumi kiállítás megnyitóján.]